

Pedra sobre pedra

Una jornada sobre la pedra seca, amb demostració de Roger Solé, reivindica a Vic aquesta tradició constructiva

Vic

Jordi Vilarrodà

Tota pedra fa paret, diu l'expressió popular. I aquest és el títol de l'exposició fotogràfica que des de dissabte mostra, al Col·legi d'Aparelladors de Vic, la tradició catalana d'aquesta tècnica constructiva. Però un autèntic expert com el marger vigatà Roger Solé hi afegeix algun matís: "Cada pedra té el seu lloc, a la paret, i si les saps posar bé llavors sí que tens una paret per sempre". Solé va fer una demostració pràctica, a la plaça del Carbó, després d'inaugurar la mostra a la sala d'exposicions del col·legi.

Solé va defensar que la tècnica de la pedra seca no és només "una cosa de gent gran", que serveixi per recuperar patrimoni, sinó un recurs amb futur, que es pot fer servir "per substituir el formigó" i fins i tot estalviar. Un mur de pedra seca pot ser igual de resistent si està ben fet, "és cent per cent drenant per l'aigua" i el seu procés, molt més ecològic perquè no produeix residus. Tot seguit, agafa les eines –martells expressos per a aquesta feina que només fan dos artesans especialitzats, un a Mallorca i un altre a Alacant– i va mostrant com fa la feina. Pedres grans a baix, per lògica, i de fora cap a dins. A l'interior del mur, també de grosses per donar-li força, i entremig, fragments petits per omplir

A dalt, la demostració del marger vigatà Roger Solé. A baix, l'exposició al Col·legi d'Aparelladors i l'entrega del premi

forats. El *reble* o rebliment. No s'hi val a omplir amb terra, perquè la paret no seria prou forta. Picant amb el martell, amb habilitat, va trencant la pedra calcària que utilitza per esmicolar-la i anar situant els fragments entre les

pedres grans, falcant-les. Un bon marger podrà fer "entre un i dos metres quadrats cada dia, el que importa és fer-ho bé". Pot semblar poc, però quan se'l veu treballar i remenar les pedres queda clar que no. "No treballa

amb guants?", pregunta un dels espectadors. "En algun moment sí, però normalment no", diu Solé. Li agrada tocar la pedra. "I ja tinc durícies." Gairebé són més importants les ulleres de protecció, per si salta algun esquerdill.

Solé defensa la necessitat de formació, com la que ell va adquirir en diversos llocs d'Europa abans de fer de la pedra seca la seva professió. Sobretot a França, on es va adonar que treballaven "d'una manera molt tecnificada". Va ser una decisió de la qual no s'ha penedit gens: "Hi ha feina, d'això, he de dir que no a algunes feines", explica.

EL PATRIMONI

Roger Solé, com a professional, fa parets noves de pedra seca. Escampades per Catalunya, hi ha entitats voluntàries que treballen per recuperar el patrimoni històric. L'Associació per la Pedra Seca i l'Arquitectura Tradicional (APSAT) és l'entitat que les agrupa i que ha produït l'exposició "Tota pedra fa paret". S'hi poden veure tots els tipus de construccions en què es feia servir: barraques de pastor i de vinya, pletes per al bestiar, pous de glaç, o les clàssiques parets de feixes. "Les va fer gent que no tenia una vida regalada i va saber aprofitar els recursos que tenia a mà", diu el ripollès Joan M. Vives, membre de l'associació. En l'acte de dissabte es va concedir el Premi Pedra Seca 2024 al grup del Centre Excursionista de Castellar el Vallès, que ja ha restaurat més de 130 elements de pedra seca al Vallès Occidental.

ALBERT LLIMÓS

BERNAT CEDO

Torelló 'ret culte' a la cervesa artesana

Torelló Val més prevenir que curar. La dita es va fer bona dissabte a la 8a edició del Pescarirres de Torelló, que en previsió de pluja s'havia traslladat, per segon any consecutiu, a la sala polivalent de la zona esportiva. Una ubicació a sopluig que no va restar atractiu a una fira que s'ha consolidat com un aparador de la cervesa artesana, però també "com una gran festa", apuntava Roger Morfulleda,

membre de l'organització. Aquest any van ser una desena les microcerveseries que hi van presentar les seves novetats, entre les quals la manlleuena Koom Beer o la santjoanina La Minera. "El nivell és molt alt", destacava Morfulleda, convençut que el panorama actual del sector "és molt enriquidor". I com a prova, "la demanda de cervesa artesana continua pujant". El fet que moltes d'aquestes microcerveseries hagin apostat per projectes de proxi-

mitat els ha donat, a més, "molta frescor". El futur, segons ell, passa per continuar fomentant projectes de col·laboració, a través, per exemple, de la figura dels cervesers nòmades, "perquè tenir fàbrica pròpia surt molt car". La fira es va amenitzar amb la música d'alguns DJ i els concerts de Tremendu i The Ruralites. Enguany en l'organització hi va col·laborar l'associació gastronòmica Volem Tragar, del Voltreganès.